

То була тиха ніч чарівниця

Леся Українка

То була тиха ніч чарівниця,
Покривалом спокійним, широким
Простелилась вона над селом,

Прокидалась край неба зірниця,
Мов над озером тихим, глибоким
Лебідь сплескував білим крилом.

І за кожним тим сплеском яскравим
Серце кидалось, розпачем билось,
Замирало в тяжкій боротьбі.

Я змаганням втомилась кривавим,
І мені заспівати хотілось
Лебединую пісню собі.